

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

CAESAR

Een toneelspel in 19 scènes

door

Jef Boden

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2015
Nr.1212

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A2

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk **CAESAR** op te voeren moet de naam van auteur **JEF BODEN** vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1983 Toneelfonds J. Janssens/Jef Boden
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden veeleevuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

CAESARJef Boden

Een toneelspel in 19 scènes.

Het spel voorziet twee speelvlakken: de galliërs spelen vooraan, de romeinen op de achtergrond in de vorm van een schimmenspel.

Alleen Bonafide belandt eveneens bij de galliërs. De dialogen tussen Caesar en Assurantix worden op de twee vlakken terzelfdertijd gespeeld.

Scène 2 en scène 19 staan rond het verloop van het verhaal en worden met een minimumbelichting statisch gebracht.

Galliërs : -Alienix
-Hollandix
-Boduognat
-Ambiorix
-Assurantix
-Homeopatix

Romeinen : -Caesar
-schrijver
-Bonafide

Verteller

scène 1

verteller: Diep verscholen in het bos, op een plek waar haast nooit vreemdelingen kwamen, stonden lang geleden een aantal kleine huisjes. Met de overhangende rieten daken en de houten luiken leken het wel boswachtershuisjes. Toch woonden er geen boswachters. Wanneer de avond langzaam viel, werd het rustig in de omgeving. Tenminste, zo leek het.

"Deze keer zal het lukken," mompelde hij. "Ze kunnen me niet ontsnappen."

Toen hij dan ook, voorzichtig en goed voorbereid, aanklopte, vermoedden de bewoners van het eerste huisje helemaal niets. Ze holden dan ook snel naar de deur om de grendel eraf te schuiven en de deur voor de late bezoeker te openen. Maar wat schrokken ze, toen ze zagen wie daar binnenkwam. Het was evenwel te laat: de deur kon niet meer gesloten worden. Ze vlogen naar alle kanten en probeerden zich te verstoppen voor de gevaarlijke indringer met zijn reusachtige klauwen en zijn hongerige blik. De kleinste verstoppte zich onder het bed, de tweede snelde naar de keuken, een derde ging in een kast zitten. De vierde sprong achter het vuur en de volgende was van angst onder de tafel gekropen en nog één verstoppte zich onder een ton. Maar hij vond ze allemaal en slokte ze op met huid en haar, precies zoals hun moeder dat had gezegd. Alleen het jongste witte geitje had hij niet te pakken gekregen. Veel kon de wolf dat niet schelen, want hij had zijn maag al rondgegeten.

scène 2

Links en rechts achteraan is de schaduw van een Romeins soldaat zichtbaar. De Galliërs verschijnen vooraan in een halve duisternis.

Alienix: Er zal nooit iets veranderen.

Hollandix: Ik geloof er ook niets van.

Boduognat: Dat kan je nu wel zeggen. Omdat je niets gezien hebt.
Je ziet nooit iets.

Hollandix: Leg het maar uit. Je ziet niets, maar er is iets.

Alienix: Er is meer dat we niet zien, dan wat we welzien.
En nooit zullen zien.

Ambiorix: Ze hebben hem gezien. Hier.

Boduognat: En in Kalmthout.

Alienix: Ja, en als 't in Tongeren waait dan regent het hier.

Hollandix: Zou het toch waar zijn?

Alienix: En als 't waar is, wat dan nog?

Ambiorix: Ze hebben een sterk leger.

Alienix: Vijanden hebben altijd een sterk leger.

Hollandix: Wij ook.

Ambiorix: 't Zijn straffe kerel.

Hollandix: Wij ook.

Alienix: Er zal toch nooit iets veranderen.

Volledige duisternis. Galliërs en Romeinen gaan af.

scène 3.

Wanneer het licht aangaat is Caesars schaduw op de achtergrond merkbaar, Assurantix loopt vooraan.

Assurantix: Goeiemorgen.

Caesar: Stop!

Assurantix: Waarom dan wel?

Caesar : Omdat ik het zeg!

Assurantix: En wie is die ik dan wel?

Caesar : Caesar.

Assurantix: Nooit van gehoord.

Caesar : Julius Caesar, aanvoerder van de beroemde Romeinse legioenen.

Assurantix: Hé! Romein? Jij hoort hier niet thuis.

Caesar : Dat zal vlug veranderen.

Assurantix: O ja?

Caesar : Ja!

Assurantix: Je moet het zelf weten. Ik zeg het maar: buiten de Chinese en Italiaanse restaurants worden gastarbeiders hier wel eens lastig gevallen.

Caesar : Al gehoord van mijn tochten?

Assurantix: Tochten?

Caesar : Het centrum van de wereld: Rome!

Assurantix: Rome?

Caesar : Wij willen één groot wereldrijk. En jullie moeten erbij.

Assurantix: Dat zal moeilijk zijn.

Caesar : Waarom zal dat moeilijk zijn?

Assurantix: Dit is ons land.

Caesar : Bewijs dat het van jou is.

Assurantix: Wij waren hier het eerst.

Caesar : Dat heeft bij veroveringen nog nooit een rol gespeeld. Je kan kiezen: ofwel word je Romein, ofwel vertrek je.

Assurantix: Wij hebben hier die huizen gebouwd.

Caesar : Ik moet toegeven dat ik nog geen belg gezien heb zonder steen.

Assurantix: Het blijft van ons!

Caesar : Natuurlijk.

Assurantix: Waarom kom je dan?
 Caesar : Al van de wilde germaanse stammen gehoord?
 Assurantix: Die zitten over 't water.
 Caesar : Wij zullen jullie beschermen.
 Assurantix: Zij vallen ons niet lastig! Jullie doen het!
 Caesar : Om jullie te beschermen.
 Assurantix: Dat is duidelijk: je slachtoffers aanvallen om hen te verdedigen.
 Caesar : Veiligheid kan nooit te veel kosten.
 Assurantix: Omdat bevelhebbers ze niet moeten betalen.
 Caesar : Vaderlandsliefde moet bloed kosten.
 Assurantix: Zo'n vaderland is een monster. Hou het!

scène 4.

Alienix en Ambiorix zijn op, Boduognat en Hollandix verschijnen.

Boduognat : Hallo.
 Alienix : Hallo.
 Hollandix : Hallo jongens, hoe gaat het ermee?
 Ambiorix : Hollander.
 Hollandix : Pff, Nerviër.
 Ambiorix : Ben ik niet.
 Hollandix : Aduatiek.
 Boduognat : Zeg liever wat we moeten doen!
 Hollandix : We gooien ze buiten. Heel gewoon.
 Ambiorix : Heel gewoon. We gooien ze buiten.
 Hollandix : Nou, en?
 Ambiorix : Niks. Heel gewoon. We gooien ze buiten. Een paar legioentjes.
 Boduognat : Ze zijn veel te sterk.
 Alienix : Wie niet sterk is...
 Hollandix : Een hinderlaag. We lokken ze in een hinderlaag!
 Boduognat : We graven een valkuil. Een hele grote.
 Ambiorix : Hoe groot? Stel dat Caesar met 200 romeinen langskomt. De eerste in de kuil, de tweede ook en de rest staat stil. Wat ga je dan doen? Ernaast staan roepen: vooruit jongens, de kuil in, er is plaats genoeg.
 Hollandix : Nee nee, dat gaat niet. Na de 92ste is die kuil vol.

Assurantix verschijnt stil op de achtergrond.

- Boduognat : Als je iets beter weet, zeg het dan!
- Ambiorix : We verstoppen ons met pijl en boog in de bomen, en als ze voorbij komen, schieten we ze neer.
- Hollandix : En jij gelooft dat ze niet terugschieten?
- Ambiorix : Nee. Wij weten wel dat zij romeinen zijn, maar zij weten niet dat wij in de bomen zitten. Dan kunnen ze niet terugschieten.
- Hollandix : Natuurlijk niet. Ze gaan wachten tot ze aan de beurt zijn. Kom! Schieten!
- Assurantix: Dat haalt niets uit.
- Boduognat : Dat kan iedereen zeggen. Maar ondertussen bouwen die Romeinen vestingen op ieder plekje dat ze kunnen vinden.
- Alienix : Ze zijn al goed thuis in de gewoontes van de streek.
- Hollandix : Weet jij dan hoe het wel kan?
- Assurantix: Natuurlijk. Spionage. We moeten alles van ze weten. Hoe zo'n kamp gebouwd is, wat ze doen, hoe dikwijls de wachten elkaar aflossen, wanneer ze oefenen, alles.
- Boduognat : Dat ziet er spannend uit. Ik doe het.
- Ambiorix : Ik ook.
- Hollandix : Het lijkt me een leuk idee. Ik ga mee.
- Alienix : Les enfants s'amusement.
- Ambiorix : Wat?
- Assurantix: We moeten Caesar laten geloven dat we willen meewerken.
- Boduognat : Nooit! Je wil toch niet met ze samenwerken?!
- Assurantix: Zeg ik niet. Doen alsof. Caesar gaat ons vertrouwen en we kunnen hen nadien heel gemakkelijk uitschakelen.
- Hollandix : Hoe dan?
- Assurantix: Je gaat naar de romeinen en verklaart dat je met ze wil samenwerken aan het grote rijk.
- Hollandix : Zal Caesar dat geloven?
- Assurantix: Waarom niet?
- Boduognat : Mij niet gezien. Doe jij het maar! Ik hou ze wel in de gaten. Op 'n veilige afstand.
- Assurantix: Goed, Laat ons afspreken dat we hier terug samenkomen.
- Alienix : 't Is maar een spel.
- Hollandix : Wat ga jij doen?
- Alienix : Ik hou me ook wel bezig. Veel plezier!

scène 5.

De schaduw van Bonafide en de schrijver zijn zichtbaar.

schrijver : Heb je dit ooit al geweten?

Bonafide : Dit?

schrijver : Zo'n krankzinnige onderneming!

Bonafide : Is Caesar niet gek?

schrijver : Deze veldtocht in ieder geval.

Bonafide : Al een oorlog geweten die als normaal kan bestempeld worden?

schrijver : De reis naar Brittannië.

Bonafide : Dat was dan ook een toeristische uitstap.

schrijver : Dan heb jij het dagboek niet gelezen.

Bonafide : Moet ik dat geloven? Het dient toch alleen maar om nog meer soldaten los te krijgen.

schrijver : 't Is ook mijn broodwinning.

Bonafide : Heb jij geluk dat hij niet kan lezen of schrijven.

schrijver : Ik wel.

Bonafide : Na Caesar de bestbetaalde job van het hele kamp.

schrijver : Niet overdrijven.

Bonafide : Toch wel de gezondste.

schrijver : Dat kan wel.

Bonafide : Zolang de oorlog duurt.

schrijver : Wat wil je daarmee zeggen?

Bonafide : Wat denk je dat er met zijn dagboekschrijver uit Spanje is gebeurd?

schrijver : Die geniet nu van zijn verdiende rust.

Bonafide : Rust wel. Niemand die hem nog zal storen. Niemand die nog van hem horen zal.

schrijver : Mij zal het niet overkomen.

Bonafide : Waarom niet? Als hij voor een bloedbad niet uit de weg gaat, wat is dan het leven van een schrijver waard?

schrijver : Zijn roem.

Bonafide : En zijn zwijgen.

schrijver : Ken jij een betere oplossing?

Bonafide : Een moordpartij vermijden.

schrijver : Waarom zijn we dan hier?